

Політика і настанови Церкви стосовно окремих питань

Більшість з вказаних далі питань стосовно політики Церкви взяті з розділів “Політика Церкви” і “Матеріальне забезпечення” *Довідника 1*. Запитання стосовно політики Церкви щодо цих та інших питань мають ставитися єпископу.

Цей розділ складається з чотирьох підрозділів. У кожному підрозділі вміщено такі підтеми за алфавітом:

1. Адміністративна політика
2. Політика щодо використання церковних споруд та іншої церковної власності
3. Політика щодо медицини і здоров'я
4. Політика щодо моралі

21.1

Адміністративна політика

21.1.1

Запобігання нещасним випадкам і реагування на них

Див. 13.6.20.

21.1.2

Політика щодо заходів

Див. 13.6.

21.1.3

Усиновлені діти та їхні біологічні батьки

У питаннях, що стосуються обміну інформацією і контактів між усиновленими дітьми і їхніми біологічними батьками, слід поводитися чуйно.

Слід брати до уваги законні права та емоційні потреби всіх задіяних сторін.

21.1.4

Усиновлення та виховання

Члени Церкви, які хочуть усиновити дітей чи взяти їх на виховання, повинні точно дотримуватися всіх відповідних вимог закону країн (та органів влади). Цих членів Церкви закликають працювати з уповноваженими агентствами, які мають ліцензії.

21.1.5

Аудіовізуальні матеріали

Члени Церкви можуть використовувати такі аудіовізуальні матеріали, як CD, DVD і комп'ютерні презентації в церковній обстановці з такими обмеженнями:

1. Вони не можуть використовуватися під час причасних зборів або загальної сесії конференції колу (але запис відповідного музичного акомпанементу може використовуватися, якщо немає піаніно, органу або акомпаніатора).
2. Вони не можуть використовуватися, якщо таке використання заборонено авторським правом (див. у 21.1.12).
3. Вони не можуть використовуватися, якщо містять матеріали, невідповідні для церковної обстановки.

Аудіовізуальні матеріали, що відповідають цим вимогам, можуть використовуватися у каплицях під час зборів, окрім причасних або загальної

сесії конференції колу, якщо вони є важливою їхньою частиною.

21.1.6

Автографи і фотографії генеральних авторитетів і територіальних сімдесятників

Членам Церкви не слід прагнути отримати автографи генеральних авторитетів або територіальних сімдесятників, у т.ч. й підписи на своїх примірниках Писань, збірниках гімнів чи програмках. Це принижує їхнє священне покликання і дух зборів. Це також може заважати їм вітати інших членів Церкви.

Члени Церкви не повинні фотографувати генеральних авторитетів або територіальних сімдесятників у каплицях.

21.1.7

Біблія

Англомовні члени Церкви мають користуватися Біблією короля Джеймса у виданні Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Це видання містить: Путівник по Писаннях; виноски; уривки з Перекладу Біблії, зробленого Джозефом Смітом; перехресні посилання на інші уривки з Біблії, Книги Мормона, Учення і Завітів та Дорогоцінної Перлини, а також інші допоміжні навчальні матеріали. Хоч інші версії Біблії, можливо, легше читати, у доктринальних питаннях одкровення останніх днів підтримує версію Біблії короля Джеймса і з-поміж інших її перекладів англійською мовою перевагу віддає саме їй.

Іспаномовні члени Церкви мають користуватися Біблією Reina-Valera Bible у виданні Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Це видання містить додаткові навчальні матеріали, подібні до тих, що є у церковному виданні Біблії англійською мовою.

Для багатьох інших мов, крім англійської, Церква схвалила певне видання Біблії, яке не є виданням Церкви, для користування на церковних зборах та уроках. Члени Церкви мають користуватися саме цим виданням Біблії.

Найнадійніший спосіб визначити точність будь-якого перекладу Біблії полягає не в порівнянні різних текстів, а в порівнянні з Книгою Мормона та сучасними одкровеннями.

Друковані примірники схвалених видань Біблії доступні через Розподільчу службу Церкви. Текст Біблії, виданої Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів, в електронному форматі та її аудіозаписи також доступні на сайті scriptures.lds.org.

21.1.8

Книга Мормона

Церква не дозволяє мовну переробку Книги Мормона простою або сучасною англійською мовою. Першим Президентством було сказано:

“Коли священний текст перекладається на іншу мову або переробляється більш простою мовою, є великі ризики, що цей процес може призвести до доктринальних помилок або затінить ознаки її стародавнього походження. Щоб запобігти цим ризикам, Перше Президентство і Рада дванадцятьох веде безпосередній особистий нагляд за перекладом з англійської на інші мови та не дозволяє передавати доктринальний зміст Книги Мормона більш сучасною або простою англійською мовою. (Це не стосується церковних видань для дітей.)” (*Ensign*, Apr. 1993, 74).

21.1.9

Редакція церковних журналів

Перше Президентство постійно закликала членів Церкви читати церковні журнали. Місцеві провідники Церкви повинні закликати членів Церкви, щоб вони мали в себе вдома церковні журнали. У цих журналах містяться Господні

настанови, дані через пророків останніх днів. Церковні журнали зміцнюють віру в Спасителя і містять натхненні поради для подолання особистих труднощів.

Президент колу і єпископ можуть призначити своїх виконавчих секретарів координувати зусилля з передплати церковних журналів (див. *Довідник 1*, 13.3.4 і 13.4.4). Єпископати також можуть покликати у приході відповідального за церковні журнали і призначити інших допомагати йому. Якщо у приході покликаний відповідальний за церковні журнали, він допомагає у плануванні та проведенні передплатної кампанії церковних журналів, допомагає членам Церкви зробити передплату чи продовжити її і навчає членів Церкви про переваги від передплати церковних журналів.

Члени Церкви можуть передплатити церковні журнали через Розподільчу службу Церкви. У деяких територіях члени Церкви можуть передплатити ці журнали, заповнивши бланк передплати на веб-сторінках церковних журналів.

21.1.10

Назва і логотип Церкви

Назва і логотип Церкви є ключовими офіційними символами Церкви. Вони зареєстровані як розпізнавальні знаки і є законно захищеними в інші способи у всьому світі. Вони повинні використовуватися тільки відповідно до вказаних далі настанов.

Місцеві підрозділи можуть використовувати письмову назву Церкви (не логотип), якщо задовольняються всі з вказаних далі умов:

1. Захід або діяльність, з якими ця назва пов'язана (наприклад, програма причасних зборів), офіційно організовується цим підрозділом.
2. Назва місцевого церковного підрозділу використовується на початку назви Церкви

(наприклад, приход Каньйон-В'ю Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів).

3. Гарнітура шрифту не імітує шрифт офіційного логотипу і несхожа на нього.

Офіційний логотип Церкви (див. першу сторінку обкладинки цього довідника) має використовуватися тільки в матеріалах, які схвалені Кореляційним відділом у Головному управлінні Церкви. Він може, наприклад, використовуватися для:

1. Офіційних церковних видань і бланків.
2. Місіонерських іменних табличок.
3. Вивіски на домах зборів.

Логотип не можна використовувати як декоративний елемент або екранну заставку в комп'ютері. Він не може використовуватися для будь-яких особистих, комерційних чи рекламних цілей, наприклад, на книгах із сімейної історії, футболках, гудзиках чи банерах. Записання можна направляти в:

Intellectual Property Office

50 East North Temple Street, Room 1888

Salt Lake City, UT 84150-0018

Телефон: 1-801-240-3959 або 1-800-453-3860, додатковий 2-3959

Факс: 1-801-240-1187

Електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

21.1.11

Комп'ютери

З дозволу головуєчих рад Церкви деякі церковні підрозділи забезпечуються комп'ютерами для таких цілей, як ведення записів і виконання сімейно-історичної роботи. Президент колу наглядає за розміщенням і використанням комп'ютерів у колі. Настанови щодо отримання і використання церковних комп'ютерів можна

отримати з Головного управління Церкви або призначеного адміністративного офісу. Ці настанови стосуються таких питань як: комп'ютерне обладнання і програмне забезпечення, подаровані комп'ютери, під'єднання до Інтернету, ремонт, утилізація комп'ютерів, вкрадені або пошкоджені комп'ютери, безпека і використання комп'ютерів членами Церкви.

У разі потреби, президенти колів організують доступ членів Церкви до комп'ютерів приходів та колів, щоб вони працювали з програмним забезпеченням для виконання сімейно-історичної роботи. Комп'ютери приходів і колів не дозволено використовувати для інших особистих цілей.

Щоб захистити конфіденційну інформацію на комп'ютерах, провідникам і діловодам слід користуватися паролями церковних систем ведення записів. Додаткові інструкції стосовно захисту конфіденційної інформації див. у *Довіднику 1*, 13.8 і 13.9.

Комп'ютери мають бути розміщені таким чином, щоб члени єпископату і діловоди могли на самоті оформлювати внески членів Церкви за тиждень.

Інформацію про обмеження, що стосуються копіювання комп'ютерного програмного забезпечення, див. у 21.1.12.

21.1.12

Матеріали, що захищені авторським правом

Закони, що поширюються на творчу продукцію та дозвіл на її використання в різних країнах різні. Церковна політика, викладена в цьому розділі, узгоджується з міжнародними угодами, які діють у більшості країн. Для простоти, в цьому розділі права митців називаються авторським правом. Однак у деяких країнах деякі з цих прав можуть називатися по-різному.

Авторське право---це захист авторства, що дається законом авторам оригінальних робіт, які існують у матеріальній формі, у т.ч.:

1. Літературні, музичні, акторські та хореографічні роботи.
2. Мистецькі роботи, фотографії та скульптури.
3. Аудіо та аудіовізуальні роботи (наприклад, кінофільми, відеозаписи, CD і DVD).
4. Комп'ютерні програми та ігри.
5. Інтернет та інші бази даних.

Члени Церкви мають суворо дотримуватися всіх законів, що стосуються авторських прав. Звичайно тільки власники авторського права можуть дозволити дублювання (копіювання), поширення, публічне виконання, публічний показ або ж використання їхньої роботи як джерела для іншої роботи. Використання роботи в будь-який з цих способів без дозволу власника авторського права суперечить церковній політиці і може також призвести до того, що Церква чи користувач матимуть відповідати за законом.

Користувач роботи має припускати, що ця робота захищена авторським правом. Опубліковані роботи звичайно мають позначку про авторське право, наприклад: "© 1959 року належить Анні Петренко". (Для аудіозаписів використовується символ ®). Однак для юридичного захисту не вимагається наявність позначки про авторське право. Так само й той факт, що якесь видання більше не видається, не відмінює авторського права на нього і не виправдовує копіювання, поширення, виконання, показ або використання його як джерела без дозволу на це.

Церковний офіс з інтелектуальної власності (ІРО) допомагає у розгляді запитів щодо використання церковних матеріалів чи програм, захищених авторським правом, у т.ч. матеріалів, на які поширюється авторське право Intellectual Reserve, Inc. (IRI). IRI---це окрема некомерційна

корпорація, яка володіє інтелектуальною власністю, що використовується Церквою. Додаткову інформацію стосовно запитів про використання матеріалів, що належать Церкві, можна знайти на сайті LDS.org за посиланням “Terms of Use”.

Наведені далі запитання та відповіді на них можуть допомогти членам Церкви зрозуміти закони стосовно авторського права і дотримуватися їх при використанні в Церкві та вдома матеріалів, захищених авторським правом. Якщо у членів Церкви виникають запитання, на які немає відповідей у цих настановах, вони можуть звертатися до:

Intellectual Property Office
50 East North Temple Street, Room 1888
Salt Lake City, UT 84150-0018
Телефон: 1-801-240-3959 або 1-800-453-3860,
додатковий 2-3959
Факс: 1-801-240-1187
Електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

Чи можна мені робити копії картин з церковних журналів? З картин, вміщених у церковних виданнях, звичайно можна робити копії для некомерційного використання в церкві, вдома та в сім’ї. Однак для комерційних цілей вони не можуть копіюватися без спеціального письмового дозволу від ІРО. Якщо картину не дозволено копіювати, це буде зазначено біля неї словами “Копіювати заборонено”.

Чи можна мені копіювати друковані церковні матеріали? Церковні публікації звичайно можна копіювати для некомерційного використання в церкві, вдома і в сім’ї. Використовувати церковні матеріали для некомерційних цілей дозволяється без спеціального письмового дозволу від ІРО.

Чи можна мені копіювати музичні твори? Музичні твори захищаються спеціальними законами про авторське право. Особа може копіювати музичні твори з Гімнів, Збірника дитячих пісень і церковних журналів для некомерційного використання

в церкві, вдома і в сім’ї, за винятком, коли біля гімну чи пісні чітко вказано про заборону на копіювання. Копіювання друкованих музичних творів чи музичних записів без дозволу на це власника авторських прав суперечить політиці Церкви. Музичні твори, які скопійовано всупереч цій політиці, не повинні використовуватися для церковних цілей.

Чи можна мені переробляти, копіювати чи ділити на сегменти аудіовізуальні матеріали, видані Церквою? Ні, якщо на таке використання не надано спеціального дозволу ІРО. Видані Церквою аудіовізуальні матеріали повинні використовуватися згідно з інструкціями, вказаними у посібниках і на упаковці.

Чи можна мені копіювати матеріали, які не є власністю Церкви? Як правило, ні. Закони про авторське право регулюють використання матеріалів, що є у приватній власності. Звичайно є обмеження, що визначають умови, яких необхідно дотримуватися, перш ніж копіювати матеріали, що не є власністю Церкви. Ці обмеження, як правило, вказуються на початку видання. Члени Церкви повинні суворо дотримуватися законів про авторське право.

Чи можу я показувати комерційну аудіовізуальну продукцію на церковних заходах? Як правило, ні. Члени Церкви не повинні зневажати застереження і обмеження, що вміщені на комерційній аудіовізуальній продукції. Використання комерційної аудіовізуальної продукції на церковних заходах, як правило, вимагає дозволу на це власників авторських прав.

Чи можна мені завантажувати або копіювати комп’ютерне програмне забезпечення та інші програми для церковного використання? Як правило, ні. Комп’ютерні програми та інше програмне забезпечення не можуть копіюватися або завантажуватися, якщо не були належним чином придбані всі ліцензії. Як виняток, церковні програми для сімейно-історичної роботи можуть завантажуватися безкоштовно.

Чи можна мені завантажувати або розповсюджувати матеріали, знайдені мною на церковних веб-сайтах? Церква створила кілька веб-сайтів, наприклад, LDS.org, Mormon.org і FamilySearch.org. Якщо іншого не вказано, то всі матеріали на веб-сайтах, що належать Церкві, у т.ч. відеозаписи та зображення, тексти, піктограми, художнє оформлення, бази даних і загальна інформація, можуть переглядатися, завантажуватися і друкуватися тільки для некомерційного використання в церкві, вдома і в сім'ї. Матеріали з цих сайтів не можна розміщувати, відтворювати або розповсюджувати на інших веб-сайтах або в інших комп'ютерних мережах без дозволу від ІРО.

Сайти, які є власністю Церкви, і будь-яка інформація на цих сайтах, у т.ч. імена й адреси тих, хто подав цю інформацію, не можна використовувати для продажу або рекламування продукції чи послуг, пошуку клієнтів або інших комерційних цілей.

Для отримання докладнішої інформації див. умови використання, що стосуються цих веб-сайтів.

Які потрібні дозволи, щоб представити музичну і театральну продукцію? Продукція, власником якої є Церква або ІРІ, може бути представлена в церковній обстановці без дозволу на те від Головного управління Церкви. Якщо продукція, захищена авторським правом, не є власністю Церкви, члени Церкви повинні отримати від власника авторського права дозвіл на представлення твору або його частини в церковній обстановці. Звичайно власник авторського права вимагає платні або авторського гонорару, навіть якщо представлення відбувається безкоштовно. Усі презентації повинні бути схваленими місцевими провідниками священства.

21.1.13

Навчальні матеріали

Церква робить доступними Писання, журнали, посібники, книги та інші матеріали, щоб

допомогти членам Церкви навчатися євангелії Ісуса Христа і жити за нею.

Провідники священства і допоміжних організацій заохочують членів Церкви отримати примірники Писань та інших навчальних матеріалів, щоб користуватися ними вдома і в Церкві.

Провідники переконуються, що вчителі для навчання в кворумах і класах використовують схвалені Церквою матеріали. У матеріалі *Інструкції стосовно навчального плану* сказано, як організувати заняття Недільної школи і якими матеріалами користуватися на уроках.

21.1.14

Служба влаштування побачень або знайомств для неодружених членів Церкви

Агенції з влаштування побачень і знайомств для неодружених членів Церкви часто пропонують свої послуги неодруженим членам Церкви. Церковні доми зборів, класи або програми не можуть використовуватися для реклами будь-яких приватних комерційних організацій, у т.ч. й агенцій з влаштування побачень і знайомств для неодружених членів Церкви чи їхніх послуг. Таким організаціям не повинні передаватися списки церковних груп або інша інформація про членів Церкви.

21.1.15

Довідники

Довідники колу і приходу можуть бути видані відповідно до таких інструкцій:

Імена, адреси та номери телефонів членів Церкви можуть бути вміщені в довідник, тільки якщо вони вказані в комерційних телефонних довідниках або, якщо вони там не вказані, тільки з дозволу члена Церкви. Адреси електронної пошти можуть бути вміщені в довідник лише з дозволу члена Церкви.

Для сплати за довідники використовуються бюджетні кошти колу або приходу. У довідниках не можна розміщувати рекламу.

Провідники не можуть розповсюджувати довідники поза межами колу чи приходу або дозволяти використовувати їх для комерційних чи політичних цілей.

На початку кожного довідника має бути вміщено попередження, що довідник має використовуватися виключно для церковних цілей і що його не слід копіювати без дозволу єпископа або президента колу.

21.1.16

Еміграція членів Церкви

Звичайно членів Церкви заохочують залишатися у своїй рідній країні, щоб розбудувати і зміцнювати Церкву. Можливості для церковної діяльності та для отримання і поширення благословень євангелії помітно зростають у всьому світі. Якщо члени Церкви залишаються у себе на батьківщині і працюють, щоб там зміцнювати Церкву, великі благословення прийдуть до них особисто і до Церкви. Коли і приходи по всьому світу будуть зміцнюватися, а це дасть можливість поширювати благословення євангелії для дедалі більшої кількості дітей Небесного Батька.

Досвід показав, що ті, хто емігрує, часто стикаються з мовними, культурними та економічними труднощами, що призводить до розчарування й особистих та сімейних труднощів.

Місіонери не повинні просити своїх батьків, родичів або інших людей спонсорувати членів Церкви, які хочуть емігрувати до інших країн.

Члени Церкви, які емігрують до будь-якої країни, повинні виконувати відповідні закони.

Члени Церкви, приїжджаючи до Сполучених Штатів або інших країн по студентській чи туристичній візі, не повинні розраховувати на

те, що після в'їзду в цю країну знайдуть роботу або отримають постійні візи.

Для розгляду кандидатури людини на посаду штатного співробітника Церкви у будь-якій країні, така людина повинна відповідати всім вимогам законів про імміграцію та надання громадянства. Церква не сприяє імміграції через працевлаштування на штатну роботу в Церкві.

21.1.17

День посту

Належне дотримання дня посту звичайно включає пропуск двох послідовних прийомів їжі і питва упродовж 24-х годин, відвідання зборів посту й свідчень та надання щедрих пожертвувань, щоб допомогти піклуватися про нужденних.

21.1.18

Збирання коштів

Див. 13.6.8.

21.1.19

Азартні ігри та лотереї

Церква виступає проти будь-яких азартних ігор, у т.ч. лотерей, що підтримуються державою.

21.1.20

Запрошення промовців або інструкторів

На більшості церковних зборів виступають промовці та інструктори, що належать до місцевого приходу або колу.

Перед тим як запрошені промовці або інструктори зможуть взяти участь у будь-яких зборах приходу, у т.ч. і зборах допоміжних організацій, необхідно отримати на це дозвіл від єпископа. Для такої участі у зборах колу вимагається дозвіл від президента колу.

Єпископ чи президент колу ретельно перевіряє кандидатури запрошених промовців чи інструкторів і теми їхніх виступів чи презентацій. Для цього він може звернутися до єпископа цієї особи. Єпископ чи президент колу переконують, що:

1. Презентації відповідають церковній доктрині.
2. Запрошені промовці або інструктори не є платними, що вони не набирають учасників для своїх починань і не намагаються знайти споживачів чи клієнтів.
3. За поїздку запрошених промовців або інструкторів не потрібно платити ні з бюджетних коштів місцевого підрозділу, ні з приватних внесків.
4. Презентації відбуваються відповідно до настанов щодо використання церковних приміщень (див. 21.2).

21.1.21

Податок на прибуток

За дванадцятим уложенням віри члени Церкви зобов'язані дотримуватися законів про податки країни, в якій вони живуть (див. також УЗ 134:5). Члени Церкви, які не схвалюють податкові закони, можуть намагатися змінити їх за допомогою поправок до законодавства чи конституції. Члени Церкви, які мають добре обґрунтовані юридичні заперечення, можуть оскаржувати податкові закони в суді.

Члени Церкви, які відмовляються подавати декларацію про доходи, платити необхідний податок на прибуток або погодитися з остаточним рішенням суду щодо податку, знаходяться у прямому конфлікті з законом і ученнями Церкви. Такі члени Церкви можуть бути недостойними мати храмову рекомендацію і не можуть бути покликани на посади з великою відповідальністю в Церкві. Члени Церкви, які засуджені за

навмисне порушення податкових законів, підпадають під церковне покарання тією мірою, якої вимагають обставини.

21.1.22

Інтернет

За умови правильного використання, Інтернет може допомогти координувати роботу Церкви, зміцнювати віру і задовольняти потреби інших людей. Інтернет також може допомогти людям зв'язуватися одне з одним і ділитися церковними матеріалами з друзями і рідними. Однак членам Церкви слід пам'ятати, що спілкування через електронні засоби не повинно замінити нагод для особистого спілкування, коли це можливо.

Офіційні церковні Інтернет-ресурси

Церква надає для загального користування багато офіційних веб-сайтів, блогів та профілів у соціальних медіа. Ці сайти і ресурси чітко визначені як офіційні або завдяки використанню церковного логотипу, або в інший спосіб. Вони також відповідають вимогам закону й політиці Церкви стосовно інтелектуальної власності та конфіденційності.

Храми, місії і центри для відвідувачів не вповноважені створювати веб-сайти.

Використання Інтернету членами Церкви у їхніх церковних покликаннях

Члени Церкви не можуть створювати веб-сайти, блоги або профілі у соціальних медіа від імені Церкви або для офіційного представлення Церкви та її поглядів. Однак вони можуть створювати веб-сайти, блоги або профілі у соціальних медіа, щоб вони допомагали їм у їхніх покликаннях. Роблячи це, члени Церкви повинні додати застереження, таке, як: "Це не офіційний веб-сайт Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів", і дотримуватися вказаних далі настанов:

1. Місцеві провідники священства повинні спершу схвалити створення пов'язаних з покликаннями веб-сайтів, блогів або профілів у соціальних медіа.
2. Не можна використовувати або імітувати логотип Церкви.
3. Треба вказувати ім'я і контактну інформацію члена Церкви, який відповідає за цей веб-сайт, блог або профіль у соціальних медіа.
4. Члени Церкви не повинні заявляти чи вважати, що вміст, зображення або інші матеріали на їхньому он-лайн ресурсі спонсоруються чи схвалюються Церквою або офіційно представляють Церкву в будь-який спосіб.
5. Мистецькі твори, відео, музика та інші матеріали, які є власністю Церкви, не повинні розміщуватися он-лайн, якщо таке використання явно не дозволено на сторінці "Terms of Use" офіційного веб-сайту Церкви або Відділом інтелектуальної власності Церкви.
6. Фотографії інших людей або особиста інформація не повинні без згоди розміщуватися он-лайн.
7. Соціальні медіа, які знаходяться у власності, повинні підтримуватися належним чином і підлягати активній модерації, щоб забезпечити негайне видалення будь-якого неналежного вмісту.
8. Веб-сайт, блог, або профіль у соціальних медіа не може мати назву церковного підрозділу. Наприклад: "Новини Першого приходу" або "Друзі Першого приходу"---це прийнятна назва, а "Перший приход"---неприйнятна.

Будь ласка, ознайомтеся з іншими прикладами і поясненнями на сайті internet.lds.org.

Щоб отримати допомогу стосовно роботи з календарем, довідником та іншими засобами на сайті LDS.org, будь ласка, відвідайте сайт tools.lds.org.

Особисте використання Інтернету

Членів Церкви закликають використовувати Інтернет, щоб наповнити землю, немов потоком, свідченнями про Спасителя і Його відновлену євангелію. Їм слід розглядати блоги, соціальні мережі та інші Інтернет-технології, як засоби, які дозволяють їм підсилити їхній голос у проголошенні послань миру, надії та радості, якими супроводжується віра в Христа.

Членів Церкви закликають ділитися посланнями з офіційних веб-сайтів і аккаунтів Церкви у соціальних мережах, а також за допомогою своїх власних слів, зображень та медіаматеріалів. Коли члени Церкви висловлюють свої думки і почуття, вони не повинні викликати враження, що вони представляють Церкву або підтримувані Церквою.

Користуючись Інтернетом для прискорення роботи Господа, вони повинні бути взірцево ввічливими й зосереджуватися на тому, щоб ділитися гідними похвали посланнями, що зміцнюватимуть людей, які їх переглядатимуть.

За додатковими настановами зверніться до розділу "Internet Usage Helps for Members" на сайті LDS.org.

21.1.23

Закони країни

Члени Церкви повинні виконувати, поважати і підтримувати закони будь-якої країни, де вони живуть чи подорожують (див. УЗ 58:21--22; Уложення віри 1:12). Це стосується і законів, що забороняють наvertати у віру.

21.1.24

Комунікація членів Церкви з Головним управлінням Церкви

Членам Церкви не радять дзвонити чи писати листи генеральним авторитетам стосовно

доктринальних чи особистих питань. Через постійно зростаючу кількість членів Церкви особисто відповісти на ці запити є майже нездійсненним завданням і це заважало б генеральним авторитетам виконувати свої обов'язки, за виконання яких відповідають лише вони самі. Генеральні авторитети люблять членів Церкви і не хочуть, щоб ті відчували, що вони не мають підтримки і провodu, які їм потрібні. Однак усе має робитися з мудрістю і за порядком.

Господь організував Свою Церкву так, щоб кожний її член мав доступ до єпископа чи президента філії і президента колу, округи чи місії, які служать як духовні порадики і консультанти у матеріальних справах. У своїх покликаннях ці місцеві провідники наділені духом проникливості й натхнення, що дозволяє їм давати поради членам Церкви у сфері своїх повноважень.

Члени Церкви, яким потрібен духовний провід, які обтяжені особистими проблемами або мають питання стосовно доктрини, мають старанно докладати зусиль, у т.ч. щиро молитися і вивчати Писання, щоб самим знайти для себе рішення і відповіді. Членів Церкви закликають шукати провodu Святого Духа, щоб допомогти їм в особистому житті та у виконанні сімейних і церковних обов'язків.

Якщо допомога все ж буде потрібна, вони мають спершу порадитися зі своїм єпископом. Якщо необхідно, він може направити їх до президента колу.

У більшості випадків кореспонденція від членів Церкви до генеральних авторитетів буде направлятися назад до їхніх місцевих провідників. Президенти колів, яким потрібно роз'яснення стосовно доктринальних чи інших церковних питань, можуть в інтересах членів Церкви з їхнього колу написати Першому Президентству.

21.1.25

Рід занять, професія членів Церкви та їхнє членство в організаціях

Хрищення у Церкві, висвячення у священство і видача храмової рекомендації здійснюються на підставі особистої гідності кожної людини, що встановлюється під час ретельних співбесід, які проводять місцеві провідники священства цієї людини. Члени Церкви повинні старатися мати діяльність і роботу, займаючись якими вони з чистим сумлінням можуть просити благословень від Господа та які узгоджуються з принципами євангелії і вченнями Спасителя.

21.1.26

Члени Церкви з вадами

Членів Церкви закликають наслідувати приклад Спасителя: давати надію людям з обмеженими можливостями, розуміти і любити їх. Провідники священства і допоміжних організацій мають познайомитися з тими, хто має вади, і виявляти до них щирий інтерес та турботу.

Провідники священства і допоміжних організацій також визначають членів Церкви, які можуть потребувати додаткової турботи, оскільки мають батька чи матір, дитину або рідних брата чи сестру з вадами. Догляд за членом сім'ї з обмеженими можливостями може бути удосконалюючим процесом, який приведе до зміцнення віри. Але догляд також може бути пов'язаний з фінансовими, подружніми і сімейними труднощами.

Провідники священства і допоміжних організацій також розшукують членів Церкви з вадами, які живуть у спеціальних інтернатах чи інших подібних закладах окремо від членів їхньої сім'ї.

Збільшення обізнаності та розуміння

У провідників, учителів та інших членів Церкви має бути бажання зрозуміти становище людини

з вадами і усвідомити, чого саме потребує ця людина. Вони можуть збільшити своє розуміння, розмовляючи з цією людиною і членами її сім'ї. Вони можуть також читати виступи церковних провідників, статті в церковних журналах та матеріали он-лайн на сайті disabilities.lds.org.

Надання допомоги

Провідники священства і допоміжних організацій визначають, якої саме допомоги потребують люди з вадами і їхні доглядальники. Ці провідники визначають, як можна використати ресурси приходу чи колу, щоб належним чином допомогти таким людям. Провідники заохочують членів Церкви надавати їм допомогу з любов'ю і по-дружньому. Єпископат або президентство колу може покликати фахівця у справах людей з вадами, щоб допомагати як окремим людям, так і сім'ям.

Провідники також можуть визначити відповідні ресурси територіальної громади, які можуть стати у пригоді людям з вадами та їхнім сім'ям.

Додаткову інформацію стосовно допомоги людям з вадами провідники і члени Церкви можуть знайти, зайшовши на сайт disabilities.lds.org. Провідники також можуть зв'язатися зі Службою з питань сім'ї СОД (де це можливо).

Провідникам і членам Церкви не слід намагатися пояснювати, чому нещастя інвалідності прийшло в сім'ю. Вони ніколи не повинні казати, що інвалідність є покаранням від Бога (див. Іван 9:2-3). Також вони не повинні казати, що мати дитину з вадами—це благословення.

Виконання обрядів

Приймаючи рішення виконувати чи ні обряди для людини з розумовими вадами, провідники священства мають дотримуватися настанов, розміщених в *Довіднику 1*, 16.1.8.

Надання можливостей служити і бути залученими

Багато членів Церкви з вадами можуть служити, виконуючи майже будь-яке церковне доручення. Провідники священства і допоміжних організацій з молитвою розглядають здатність і бажання кожної людини, а потім надають їй відповідні можливості служити. Провідники також радяться з членами сім'ї людини і беруть до уваги те, як вплине це церковне покликання на саму людину та її сім'ю чи доглядальника.

Розглядаючи можливість дати доручення чи покликання доглядальникам людей з вадами, провідники беруть до уваги всі обставини цих людей та їхніх сімей.

Провідники і вчителі мають залучати членів Церкви з вадами до участі в зборах, уроках та заходах якомога повніше. Уроки, виступи і методи навчання повинні бути адаптовані до потреб кожної людини. Інформацію стосовно адаптації уроків див. на сайті disabilities.lds.org.

Єпископат може покликати помічника вчителя, аби допомагати людині в класі. Єпископат також може попросити когось допомагати людині під час зборів чи заходу.

Якщо людина не може брати участі в зборах, уроці чи заході, провідники і вчителі можуть порадитися з її сім'єю, аби визначити, як задовольнити її потреби. Президент колу або єпископ можуть дозволити організацію спеціальних класів чи програм для членів Церкви з вадами (див. "Організація спеціальних класів, програм або підрозділів" далі). Якщо людина не може відвідувати церковні збори, їй можна надавати друковані матеріали або запис уроків і виступів.

Провідники священства заохочують членів Церкви чоловічої статі, які є носіями священства, брати участь у виконанні обрядів, якщо це доречно. Носії священства і жінки віком від

12 років і старші, які були охрищені та конфірмовані і які є гідними, можуть христитися і бути конфірмованими за померлих у храмі. Настанови стосовно членів Церкви з вадами, які отримують власні храмові обряди, наведено в *Довіднику 1*, 3.3.3.

Організація спеціальних класів, програм або підрозділів

Членів Церкви з вадами і особливими потребами закликають відвідувати недільні збори у своєму рідному приході, тільки якщо вони не живуть у закладах опіки, де організовані церковні програми.

Якщо в приході, групі приходів, колі або групі колів є члени Церкви зі схожими вадами, провідники можуть організувати для них спеціальні спільні класи, класи Початкового товариства або програми. Провідники також можуть організувати спеціальні класи Недільної школи або інші класи. Ці класи або програми доповнюють програму, що діє в рідному приході людини.

Щоб організувати спеціальний клас або програму на рівні кількох колів, вимагається дозвіл від президентства території. Ці провідники призначають президента колу, який буде відповідальним за нагляд, що буде здійснюватися за початком організації і подальшим функціонуванням класу чи програми упродовж певного часу.

Щоб організувати спеціальний клас чи програму на рівні кількох приходів, вимагається дозвіл президентства колу. Президент колу призначає одного з єпископів відповідати за створення і подальше функціонування класу чи програми упродовж певного часу.

Відповідальний президент колу чи єпископ радиться з президентами або єпископами інших залучених колів чи приходів, щоб визначити політику стосовно надання фінансової підтримки цим класам або програмам.

Батьки або доглядальники мають відповідати за транспортування.

Якщо клас або програма організовані на рівні кількох колів, президент кожного залученого колу може призначити члена вищої ради, щоб допомагати в координуванні реєстрації членів Церкви, які б хотіли брати в них участь, призначенні провідників і вчителів та керуванні фінансовою політикою, яка встановлена відповідальним президентом колу.

Члени Церкви, які служать в спеціальному класі чи програмі, покликаються і рукопокладаються відповідальним президентом колу чи єпископом або під його керівництвом. У пропонуванні покликань і звільненні від них ці провідники дотримуються звичайних церковних процедур. Провідники і вчителі спеціального класу чи програми діляться інформацією про заходи членів Церкви та їхні досягнення з провідниками домашніх приходів, де зберігаються постійні записи і де можуть вручити нагороду.

На запрошення відповідального президента колу чи єпископа провідники спеціального класу чи програми можуть відвідувати збори провідництва колу або приходу. Вони також можуть проводити власні збори, щоб планувати заходи класу чи програми.

Провідники можуть також звертатися до адміністраторів семінарій та інститутів релігії, щоб дізнатися про класи для членів Церкви з вадами, які можуть бути організовані в рамках Системи церковної освіти.

Для членів Церкви з повною або частковою втратою слуху можна організувати приходи чи філії. Також до приходу можуть звернутися з проханням прийняти групу членів Церкви з повною або частковою втратою слуху, які проживають на певній географічній території. Ці приходи, філії чи групи допомагають таким членам Церкви повноцінно брати участь у служінні та вивченні євангелії. Інструкції стосовно

організації таких підрозділів вміщено в *Довіднику 1*, 9.1.4 і 9.1.10.

Члени Церкви, які користуються мовою жестів, та їхні сім'ї можуть вибрати, щоб записи про їхнє членство в Церкві знаходилися в одному з вказаних далі місць: (1) у їхньому домашньому приході, (2) у приході, який призначено прийняти групу членів Церкви з повною або частковою втратою слуху або (3) у приході чи філії, які організовані для членів Церкви з повною або частковою втратою слуху.

Сурдоперекладачі для членів Церкви з повною або частковою втратою слуху

Членам Церкви з повною або частковою втратою слуху важко спілкуватися під час вивчення принципів і доктрин евангелії. Якщо вони користуються мовою жестів, їм потрібні сурдоперекладачі, аби ті допомагали їм повноцінно брати участь у церковних зборах, обрядах священства, храмовій роботі, принесенні свідчень, проведенні співбесід та в заходах.

Членів Церкви з повною або частковою втратою слуху заохочують покладатися на власні сили та ініціативно співпрацювати зі своїми провідниками священства, щоб координувати надання потрібної їм допомоги з сурдоперекладу. У підготовці до делікатних ситуацій, таких як особисті співбесіди чи церковні дисциплінарні ради, провідники священства радяться з членом Церкви, щоб визначити, вдаватися чи ні до послуг сурдоперекладача. У таких обставинах провідники мають шукати сурдоперекладача, який не є членом сім'ї члена Церкви (якщо можливо), і наголошувати на конфіденційності.

Якщо сурдоперекладачів недостатньо, провідники можуть організувати у приході чи колі класи для вивчення тієї мови жестів, якою послуговуються в їхній території. Проводити заняття у таких класах провідники можуть

покликати членів Церкви, які володіють цією мовою. В якості вчителів у цих класах в першу чергу слід розглядати кандидатури членів Церкви з повною або частковою втратою слуху, які послуговуються мовою жестів як своєю рідною мовою. Корисним матеріалом для навчання є *Dictionary of Sign Language Terms for The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*.

Лише гідні члени Церкви мають здійснювати сурдопереклад під час причасних зборів, зборів священства та співбесід. Якщо немає носія священства, який би міг здійснювати сурдопереклад на зборах священства, головуючий чин може попросити робити це жінку. Сурдоперекладачів-нечленів Церкви можна залучати тимчасово як волонтерів під час заходів і більшості зборів, доки члени Церкви не навчаться сурдоперекладу.

Головуючий чин може попросити носія священства здійснювати сурдопереклад під час виконання обряду чи благословення, якщо вони виконуються для члена Церкви з повною або частковою втратою слуху. Якщо немає носія священства, який би міг здійснювати сурдопереклад, головуючий чин може попросити робити це жінку.

На уроці і зборах сурдоперекладачі мають знаходитися у передній частині класу чи каплиці, але не на подіумі. Вони також мають стояти поруч з тим, хто говорить, щоб не заважати іншим його бачити. Оскільки розуміння збільшується завдяки баченню губів та рухів тіла того, хто говорить, членам Церкви з повною або частковою втратою слуху необхідно бачити і сурдоперекладача, і того, хто говорить, або вчителя. Якщо сурдоперекладачів достатньо, провідники можуть пропонувати їм змінювати одне одного приблизно через 30 хвилин, щоб їм уникнути втоми.

Під час виконання обряду або проведення співбесіди сурдоперекладач має знаходитися

близько до людини, яка виконує обряд або проводить співбесіду.

Якщо члени Церкви з повною або частковою втратою слуху не послуговуються мовою жестів і їм потрібний усний перекладач, щоб допомогти читати по губам, провідники вдаються до тих же процедур, яких вони дотримуються у пошуку сурдоперекладача, що володіє мовою жестів.

Приватність

Провідники мають поважати приватність членів Церкви з вадами під час і після зборів священства, на яких можуть обговорюватися потреби цих людей.

Ресурси

Матеріали для членів Церкви з вадами, їхніх сімей і осіб, які здійснюють догляд за ними, а також для провідників і вчителів доступні на сайті disabilities.lds.org. На цьому веб-сайті представлено:

1. Інформацію, що допоможе збільшити розуміння труднощів, з якими стикаються люди з вадами.
2. Розділи, що стосуються конкретних вад, та відповіді на запитання, які часто ставляться.
3. Підтримку для членів Церкви з вадами та їхніх сімей---уривки з Писань, цитати та посилання на корисну інформацію он-лайн.
4. Список матеріалів, які допоможуть членам Церкви з вадами, якщо вони стараються жити за євангелією Ісуса Христа і служити в Церкві.

Церковні матеріали для членів Церкви з вадами вказані в *Каталозі церковних матеріалів* і на сайті disabilities.lds.org.

Питання стосовно матеріалів для членів Церкви з вадами можна надсилати на адресу:

Members with Disabilities

50 East North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0024

Телефон: 1-801-240-2477

Електронна адреса: specialcurriculum@ldschurch.org

21.1.27

Інші релігії

Багато з того, що надихає, облагороджує і є гідним похвали, знаходиться в багатьох різних релігіях. Місіонери та інші члени Церкви повинні бути чуйними й ставитися з повагою до вірувань інших людей і не ображати їх. Президентам колій і місій, які мають запитання стосовно стосунків з нехристиянськими релігіями, слід звертатися до президентства території. Інші місцеві провідники, в яких є такі запитання, мають звертатися до президента колу чи місії.

21.1.28

Заходи, що тривають всю ніч

Див. 13.6.12 і 21.2.8.

21.1.29

Політична і громадська діяльність

Як громадян, членів Церкви закликають до участі в політичних і державних справах, у т.ч. і брати участь в діяльності вибраної ними політичної партії. Членів Церкви також спонукають долучатися до гідних справ, щоб тим самим покращувати свої територіальні громади і робити їх місцями, де можна безпечно жити і виховувати дітей.

Згідно з законами їхніх країн, членів Церкви заохочують реєструватися для голосування на виборах, ретельно вивчати питання та дізнатися про кандидатів і голосувати за тих, які, на їхнє переконання, будуть діяти порядно і розсудливо. Святі останніх днів мають особливе зобов'язання знаходити тих керівників, які є

чесними, добропорядними і мудрими, голосувати за них і підтримувати їх (див. УЗ 98:10).

Церква, хоч і підтверджує право членів Церкви висловлювати власні погляди щодо політичних і соціальних питань, сама є нейтральною стосовно політичних партій, політичних платформ та кандидатів на політичні посади. Церква не підтримує жодну політичну партію чи жодного кандидата. Також Церква не дає порад своїм членам стосовно того, як саме їм голосувати. Однак у деяких виняткових випадках Церква буде займати свою чітку позицію стосовно конкретних законів, особливо тих, що стосуються питань моралі. Лише Перше Президентство може виступати від імені Церкви або зобов'язувати Церкву підтримувати чи не підтримувати конкретні закони, або намагатися вступати в процес у справах, що знаходяться на судовому розгляді. В інших випадках президентам колів та іншим місцевим провідникам не слід організовувати членів Церкви для участі в політичних справах або намагатися впливати на їхню участь в цьому.

Членів Церкви заохочують розглядати можливість служити на виборних посадах або призначеними посадовцями у місцевих та державних органах влади. Кандидати на такі посади не повинні натякати, ніби їхня кандидатура підтримується Церквою або її провідниками. Провідники і члени Церкви також повинні уникати висловлювань чи поведінки, які б могли тлумачитися як підтримка якоїсь політичної партії, платформи, курсу чи кандидата.

Членів Церкви заохочують підтримувати ті заходи, що зміцнюють моральність суспільства, особливо ті, що призначені підтримувати і зміцнювати сім'ю як основну одиницю суспільства.

Церковні записи, довідники і подібні матеріали не можна використовувати для політичних цілей.

Церковні приміщення не можна використовувати для політичних цілей. Однак церковні

приміщення можна використовувати для реєстрації виборців і як місце для голосування, якщо немає прийнятної альтернативи (див. 21.2).

21.1.30

Поштові правила

У Сполучених Штатах і деяких інших країнах порушенням поштових правил є вкидання будь-яких матеріалів в поштові скриньки або розміщення цих матеріалів на поштових скриньках без сплати поштового збору. Це обмеження поширюється й на листівки з новинами колу або приходу, оголошення, повідомлення та інші матеріали, що стосуються Церкви. Церковні провідники мають інструктувати членів Церкви і місіонерів, щоб вони не клали такі матеріали в поштові скриньки чи на них.

21.1.31

Приватність членів Церкви

Церковні провідники зобов'язані захищати приватність членів Церкви. Церковні записи, довідники і подібні матеріали не можна використовувати для особистих, комерційних чи політичних цілей (див. також 21.1.15).

21.1.32

Приватно видані твори

Члени Церкви не повинні просити генеральних авторитетів чи територіальних сімдесятників писати у співавторстві з ними церковні книги або інші церковні матеріали чи підтримувати їх написання.

21.1.33

Запис виступів чи звернень генеральних авторитетів і територіальних сімдесятників

Члени Церкви не повинні робити запис виступів чи звернень, які генеральні авторитети чи

територіальні сімдесятники виголошують на конференціях колу, зборах місіонерів чи інших зборах. Однак члени Церкви можуть робити запис трансляції генеральних конференцій для особистої некомерційної мети, використовуючи домашнє обладнання.

21.1.34

Як називати Церкву та її членів

В умовах, коли Церква поширюється в багатьох країнах, культурах і багатьма мовами, використання її назви, яка була відкрита через одкровення,---Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів---(див. УЗ 115:4) стає дедалі важливішим у виконанні обов'язку Церкви та її членів проголошувати ім'я Спасителя по всьому світу. Тому посилання на Церкву мають містити в собі, де це можливо, її повну назву. Після того як спочатку було вказано повну назву Церкви, скорочення у вигляді “Церква” або “Церква Ісуса Христа” є прийнятними.

Не рекомендується називати Церкву “Мормонська Церква”, “Церква Святих Останніх Днів” або “Церква СОД”.

Стосовно членів Церкви краще вживати назву “члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів”. У скороченому вигляді бажано вживати назву “святі останніх днів”, хоча прийнятним є й вживання назви “мормони”.

Слово *Мормон* і надалі буде використовуватися у відповідних назвах, наприклад, Книга Мормона. Також надалі будуть використовуватися прикметники від цього слова у таких словосполученнях, як “Мормонський хор скінні” або “мормонські піонери”. Крім того, може виникнути необхідність вживання слова *Мормонська*, щоб ідентифікувати Церкву, вказуючи назву, під якою вона широко відома в деяких країнах.

21.1.35

Аналітичні дослідження в Церкві

Єдиною агенцією Церкви, уповноваженою проводити аналітичні дослідження, є Служба аналітичних досліджень Кореляційного відділу. Представники цієї служби проводять опитування та співбесіди, щоб отримати інформацію з питань, які турбують генеральних авторитетів. Коли вповноважені Церквою дослідники звертаються до членів Церкви, то називають їм церковний номер телефону, на який можна дзвонити безкоштовно, та ПІБ контактної особи в Головному управлінні Церкви. Крім того, вони завжди дають відповідачу можливість вибору: він чи вона може не відповідати на будь-яке або всі запитання опитування.

Не можна використовувати церковні збори для збирання інформації не уповноваженими на це особами або агенціями. Імена членів Церкви не повинні надаватися таким людям чи агенціям. Якщо місцеві провідники хочуть перевірити, чи схвалено проведення опитувань або співбесід, вони мають звернутися до Служби аналітичних досліджень (1-801-240-2727 або 1-800-453-3860, додатковий 2-2727).

21.1.36

Торгові агенти

Місцеві провідники не повинні погоджуватися на заяви торгових агентів стосовно того, що Церква чи керівник Церкви вповноважили їх звертатися до місцевих провідників або членів Церкви з метою продажу їм своєї продукції.

21.1.37

Супутникове та відеообладнання

Церковне супутникове та відеообладнання може використовуватися тільки для

некомерційних, пов'язаних з Церквою цілей, якщо на це одержано дозвіл від президентства колу або єпископату. Це обладнання не можна використовувати для запису телевізійних, кабельних або супутникових програм, які не фінансуються Церквою. Також не можна використовувати церковне супутникове обладнання, щоб дивитися нецерковні програми. Членам Церкви не можна направляти антену від одного супутника або ретранслятора на інший без дозволу на це з Головного управління Церкви.

З таким обладнанням можуть працювати тільки особи, які навчені цього. Молодь може допомагати користуватися обладнанням тільки, якщо за ними є нагляд.

Усе обладнання має бути надійно замкнене, коли ним не користуються. Його не можна переносити з будинку для домашнього чи особистого користування.

21.1.38

Прохання про виділення коштів

Засновані Церквою програми забезпечують фінансову підтримку для гідних людей і в доречних випадках. Допомогою Церкви розпоряджаються єпископи, які знають обставини і можуть не допустити подвійного надання допомоги і зловживання нею. Тому членам Церкви не слід звертатися з проханням про додаткову фінансову допомогу до Головного управління Церкви, місцевих провідників або членів Церкви.

Якщо до членів Церкви звертаються по таку фінансову допомогу, вони можуть відповісти, що внесли пожертвування у свої приходи, аби забезпечити кошти для допомоги за встановленими принципами церковної програми благополуччя.

21.1.39

Твердження, приписувані церковним провідникам

Час від часу поширюються твердження, які помилково приписуються провідникам Церкви. Багато таких тверджень перекручують сучасні церковні вчення та ґрунтуються на чутках і натяках. Вони ніколи не передаються офіційно, а з вуст в уста, електронною поштою та іншими неофіційними засобами. Членам Церкви слід ніколи не навчати цих тверджень і не розповсюджувати їх, не перевірявши того, що вони походять із затверджених церковних джерел, таких як офіційні заяви, послання та публікації.

Будь-які нотатки, зроблені під час виступу генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників чи інших генеральних церковних чинів на конференціях колу чи інших зборах, не повинні поширюватися без дозволу промовця. Особисті нотатки призначені лише для особистого користування.

21.1.40

Симпозіуми та інші подібні зібрання

Церква застерігає своїх членів від участі в симпозіумах чи інших подібних зібраннях, де є виступи, в яких (1) принижується, висміюється, зневажається те, що є священним, або в інші способи виражається невідповідне ставлення до нього чи які (2) можуть зашкодити Церкві, відволікати увагу від її місії або наражати на небезпеку благополуччя її членів. Члени Церкви не повинні дозволяти, щоб їхня посада або репутація в Церкві використовувалися, щоб сприяти таким зібранням чи означати їх схвалення.

21.1.41

Заходи, що оподатковуються

Провідники приходу і колу переконуються, що місцеві церковні заходи не загрожують статусу

Церкви як організації, звільненої від податків. Див. настанови у 21.2.

21.1.42

Храмове вбрання і храмовий одяг

Членів Церкви, які отримали власний ендаумент, заохочують придбати для себе храмове вбрання, щоб одягатися в нього для виконання храмових обрядів. Це священне вбрання можна придбати через Розподільчу службу Церкви. У деяких храмах храмове вбрання можна взяти в оренду. Якщо у храмі немає вбрання для оренди, членам Церкви потрібно приносити його з собою.

Члени Церкви можуть самі пошити храмові фартухи тільки в тому разі, якщо вони використовують затверджені для цього вишивку і матеріали для шиття, які можна отримати через Розподільчу службу Церкви. Інші частини храмового церемоніального вбрання самим шити не можна. Також самим не можна шити храмовий одяг.

Члени Церкви, які були одягнені у храмовий одяг у храмі, взяли на себе завітне зобов'язання носити його відповідно до інструкцій, даних під час отримання ендаументу. Цей одяг є постійним нагадуванням про завіти, укладені в храмі. Якщо його носити належним чином, він дасть захист від спокуси і зла. Ношення храмового одягу також є зовнішнім виявленням внутрішнього зобов'язання наслідувати Спасителя.

Члени Церкви, які отримали власний ендаумент, мають носити храмовий одяг вдень і вночі. Вони не повинні знімати його повністю або частково, щоб працювати на подвір'ї чи займатися іншими справами, які можна прийнятно виконувати, належним чином носячи храмовий одяг під звичайним одягом. Також не треба знімати його, щоб відпочивати вдома у купальному костюмі або нескромному вбранні. Якщо членам Церкви необхідно зняти храмовий одяг,

наприклад, для плавання, вони мають потім знову надіти його якомога швидше.

Члени Церкви не повинні підганяти храмовий одяг або носити його всупереч інструкціям, щоб пристосуватися до різних стилів одягу. Також вони не повинні змінювати затверджений фасон храмового одягу. Якщо храмовий одяг складається з двох частин, завжди треба надівати обидві частини.

Храмовий одяг є священним, і до нього слід завжди ставитися шанобливо. Храмовий одяг не повинен лежати на підлозі. Він також має бути чистим і в доброму стані. Випраний храмовий одяг не слід вивішувати на сушіння у місцях, де він буде на видноті. Його також не можна виставляти напоказ або показувати тим, хто не розуміє його значення.

Члени Церкви, які уклали завіти у храмі, мають керуватися Святим Духом, вирішуючи для себе питання стосовно носіння храмового одягу.

Щоб позбутися зношеного храмового одягу, члени Церкви мають зрізати з нього мітки і знищити їх. Потім члени Церкви розрізають залишок тканини так, щоб не можливо було визначити, що це був храмовий одяг. Оскільки мітки були зрізані, тканина більше не вважається священною.

Щоб позбутися зношеного храмового церемоніального вбрання, члени Церкви мають знищити його, розрізавши так, щоб не можна було визначити його початкове призначення.

Члени Церкви можуть віддати храмовий одяг і храмове вбрання, що знаходиться у доброму стані іншим гідним членам Церкви, які отримали ендаумент. Єпископ може визначити тих, хто, можливо, потребує такого вбрання. Ні за яких обставин члени Церкви не повинні віддавати храмовий одяг або храмове церемоніальне вбрання в Deseret Industries, єпископську комору або благодійні організації.

Інформація стосовно замовлення храмового вбрання або храмового одягу для членів Церкви, що перебувають в особливих обставинах (наприклад, членів Церкви, які служать в армії, членів Церкви, які прикуті до ліжка, або членів Церкви з вадами) знаходиться в *Довіднику 1*, 3.4.

21.1.43

Політика щодо поїздки

Див. 13.6.24.

21.2

Політика щодо використання церковних споруд та іншої церковної власності

Церковні споруди та інша власність повинні використовуватися для поклоніння, релігійного навчання та інших, пов'язаних з Церквою заходів. Церковна власність не повинна використовуватися для комерційних чи політичних цілей, оскільки таке використання є порушенням законів, які дозволяють Церкві бути звільненою від податків. Також вона не може використовуватися для інших цілей, через які будуть порушені ці закони. У наведеному далі списку вказані приклади такого недозволеного використання:

1. Здача в оренду або лізинг церковних приміщень для комерційних цілей.
2. Сприяння комерційним операціям чи інвестиційним компаніям, у тому числі виставлення комерційних реклам чи спонсорування комерційних розваг.
3. Купівля, продаж чи реклама продуктів, послуг, видань або творчих робіт чи демонстрація товарів.
4. Проведення недозволених заходів для збирання коштів (див. 13.6.8).

5. Надання приміщень платним промовцям або інструкторам, які набирають учасників або які шукають покупців чи клієнтів під час проведення своїх семінарів, уроків, занять з аеробіки тощо. Винятки можуть бути зроблені для використання піаніно та органу дому зборів для приватного оплачуваного навчання (див. 14.7).
6. Проведення організованих спортивних змагань, що не спонсоруються Церквою, включаючи тренування.
7. Проведення політичних мітингів чи кампаній. Як виняток, церковні приміщення можуть бути використані для реєстрації виборців і як місце для голосування на прохання посадовців, що відповідають за голосування, якщо:
  - a. Немає прийнятної альтернативи.
  - b. Ці посадовці й виборці, знаходячись у будинку, дотримуються церковних норм.
  - c. Подія не загрожуватиме будівлі фізичною небезпекою.
  - d. Подія не зашкодить іміджу Церкви.

Використання церковної власності не повинно наражати на небезпеку учасників заходу або власність. Воно також не повинно надто зв'язувати Церкву відповідальністю або турбувати навколишніх сусідів.

Більш детальні інструкції щодо використання церковних споруд та іншої власності, а також щодо піклування про них дивіться в *Настанові* з матеріального забезпечення домів зборів та іншої церковної власності або зв'яжіться з Головним управлінням Церкви чи призначеним адміністративним офісом.

21.2.1**Мистецькі твори**

Затверджені Церквою мистецькі твори для домів зборів можна одержати через начальника відділу матеріального забезпечення, користуючись каталогом *Мистецькі твори для церковних приміщень*. Начальник цього відділу також може одержати мистецькі твори, схвалені для домів зборів, через Розподільчу службу Церкви.

Картини та інші мистецькі твори можуть бути розміщені у відповідних місцях у домі зборів. Однак вони не можуть бути розміщені в каплиці або біля христинської купелі. Статуї, фрески і мозаїки не дозволені. Ці правила не стосуються мистецьких творів, які були виставлені багато років тому в каплицях існуючих домів зборів.

Мистецькі твори в домах зборів мають бути в належних рамах.

21.2.2**Оздоблення**

Оздоблення для Різдва, інших свят і подібних подій може бути тимчасово розміщене у фойє чи залі для проведення культурних заходів дому зборів, як це схвалено під керівництвом президентства колу. За винятком квітів, оздоблення не може бути розміщено в каплиці дому зборів. Ні зовнішня частина дому зборів, ні ділянка біля нього не повинні оздоблюватися.

Оздоблення повинно бути скромним, недорогим, і воно не повинно бути вогнебезпечним. Сіно, солома, пальмове листя та інші сухі матеріали й запалені свічки використовувати не можна. Якщо ставляться різдвяні ялинки, вони повинні бути штучними або належним чином захищеними від пожежі, на них не можна розташовувати електричні гірлянди чи свічки. Необхідно дотримуватися місцевих правил пожежної безпеки і правил техніки безпеки.

21.2.3**Надзвичайні ситуації**

Під час виникнення надзвичайної ситуації президентство колу визначає, чи проводити регулярні збори приходів.

У разі виникнення надзвичайної ситуації чи стихійного лиха в масштабах населеного пункту президент колу може допомагати легітимним організаціям, що відповідають за надання допомоги під час стихійного лиха, дозволяючи використовувати дома зборів як тимчасовий притулок. Церква зберігає за собою право контролю. Провідники приходів та колів переконуються, що люди, які використовують ці будинки, перебуваючи в них, дотримуються церковних норм поведінки, у тому числі й Слова мудрості.

21.2.4**Вогнепальна зброя**

Церковні будівлі освячуються для поклоніння Богу і є прихистком від турбот і хвилювань світу. Носіння в їх стінах смертоносної зброї, приховано чи ні, є неприйнятним, виняток є лише для працівників правоохоронних органів.

21.2.5**Вогонь і свічки**

Відкрите полум'я і запалені свічки не можуть використовуватися у церковних спорудах.

21.2.6**Прапори**

Національний прапор може бути встановлений на ділянках, що належать Церкві, протягом періоду, що відповідає місцевим традиціям і звичаям. Національний прапор може бути встановлено всередині церковних будівель в

особливих випадках, наприклад, при виконанні патріотичних програм. Справжній патріотизм не вимагає, щоб національний прапор постійно знаходився в місці поклоніння.

21.2.7

Вечір понеділка

Див. 13.6.10.

21.2.8

Притулок на ніч або табір

Церковні дома зборів та прибудинкові території не можна використовувати як притулок на ніч, місце для розташування табору або проведення вечірок для підлітків, що тривають усю ніч.

21.2.9

Місця для паркування

Використання церковних місць для паркування повинно узгоджуватися з настановами, що вказані на початку 21.2. Крім того, церковні місця для паркування не повинні використовуватися для паркування автомобілів місцевого населення без дозволу на це директора з мирських справ.

21.2.10

Фотографування, відеозапис і трансляції в каплицях

Фотографування або здійснення відеозапису в каплицях не дозволяється. Збори та інші події, що проводяться в каплиці, не можна передавати через Інтернет чи в будь-який інший спосіб (див. 18.3.1, де вказано винятки з цих правил).

21.2.11

Місця для вживання їжі

Місця для вживання їжі в церковних домах зборів не призначені для готування їжі чи випікання, якщо тільки це не є частиною уроку, демонстрації чи іншого навчання. Якщо їжа вживається в будівлі чи біля неї, вона має бути приготована в іншому місці і принесена в дім зборів, де її перед вживанням можна зберігати теплою чи охолодити.

21.2.12

Зберігання

У домах зборів дозволяється зберігати тільки те, що необхідне для їхньої експлуатації, та інші дозволені речі та обладнання. Товари або продукти, що виділяються людям за програмою благополуччя, та інші подібні речі не можуть зберігатися в домах зборів.

Такі речовини, як: бензин, пропан, сірники та туристичне спорядження мають зберігатися у відокремлених від домів зборів будівлях.

Автомобілі, “доми на колесах” та інше особисте спорядження не можуть зберігатися на території, що є власністю Церкви.

21.3

Політика щодо медицини і здоров'я

21.3.1

Розтин трупа

Розтин трупа можна робити, якщо сім'я померлого дає на це згоду та якщо це узгоджується із законом.

21.3.2**Кремація**

Як правило, Церква не схвалює кремацію. Сім'я померлого повинна вирішити, піддати кремації тіло чи ні, беручи до уваги всі закони щодо поховання чи кремації. У деяких країнах робити кремацію вимагає закон.

Де це можливо, під час кремації тіло померлого члена Церкви, який отримав ендаумент, повинно бути вдягнене у храмове вбрання. Може бути проведена поховальна служба (див. 18.6).

21.3.3**Евтаназія**

Евтаназія визначається як свідоме завдання смерті людині, яка знаходиться у приреченому стані або страждає від невиліковної хвороби. Особа, яка бере участь в евтаназії, у т.ч. допомагаючи іншій людині скоїти самогубство, порушує закони Бога. (Див. також 21.3.8).

21.3.4**Вірус імунодефіциту людини (ВІЛ) і синдром набутого імунодефіциту (СНІД)**

До членів Церкви, яких було інфіковано ВІЛ (вірусом імунодефіциту людини) або які мають СНІД (синдром набутого імунодефіциту), треба ставитися гідно і зі співчуттям. Деякі люди з ВІЛ є невинними жертвами вчинків інших людей. Наприклад, вони могли стати інфікованими через чийсь недбалість під час переливання крові або від когось із інфікованих батьків. Якщо інфекція є результатом порушення Божих законів, Церква дотримується прикладу Господа, Який засуджував гріх, але любив грішника та заохочував до покаяння. Члени Церкви мають ставитися спокійно і з добротою до вражених цією хворобою, турбуватися про їхні потреби і допомагати їм знайти вирішення їхніх проблем.

Основним захистом проти ВІЛ та СНІДу є дотримання цнотливості до шлюбу, цілковита вірність у шлюбі, утримання від будь-яких гомосексуальних стосунків, уникання заборонених наркотиків і повага до тіла та піклування про нього.

Присутність на церковних зборах людей, які інфіковані ВІЛ або мають СНІД, не становить серйозної загрози для здоров'я. Визнані авторитети в галузі медицини підтверджують, що ВІЛ не передається через випадковий дотик вдома, у школі, у церкві або на робочому місці.

Ті, у кого час від часу може виникнути потреба контактувати з кров'ю чи надавати першу допомогу, мають спочатку дізнатися про рекомендації місцевих органів охорони здоров'я і дотримуватися їх.

Стосовно хрищення і конфірмації: до осіб з ВІЛ-інфекцією чи СНІДом треба ставитися так само, як і до будь-кого, хто виявляє віру в Бога, кається і живе за євангелією Ісуса Христа.

21.3.5**Гіпноз**

Використання гіпнозу під компетентним, професійним медичним наглядом для лікування хвороб або розумових розладів є медичним питанням, і рішення про його застосування має прийматися компетентними медичними спеціалістами. Члени Церкви не повинні брати участі в сеансах гіпнозу для демонстраційних цілей або розваг.

21.3.6**Лікувальні і оздоровчі методи**

Члени Церкви не повинні користуватися лікувальними або оздоровчими методами, які, з точки зору етики або закону, є сумнівними. Місцеві провідники повинні радити членам

Церкви, які мають проблеми зі здоров'ям, консультуватися з компетентними, професійними практикуючими лікарями, які мають ліцензію в країнах, де практикують.

21.3.7

Пожертвування органів і тканин та трансплантація

Жертвування органів і тканин---це вияв самовідданості, який часто приносить велику користь людям з серйозними захворюваннями. Рішення про бажання пожертвувати якийсь орган чи тканину власного тіла для медичних цілей або рішення дозволити трансплантацію органів чи тканин померлого члена сім'ї приймається самою людиною чи сім'єю померлого.

Рішення одержати пожертвований орган має бути прийняте після отримання компетентної медичної консультації і підтвердження через молитву.

21.3.8

Продовження життя

Коли вражає тяжка хвороба, члени Церкви мають виявляти віру в Господа і шукати компетентної медичної допомоги. Але коли смерть стає невідвратною, її слід розглядати як благословення та важливу частину вічного існування. Члени Церкви не мають відчувати, що вони зобов'язані подовжити земне життя надмірними засобами. Найкраще такі рішення приймати членам сім'ї після отримання мудрої і компетентної медичної поради та прагнення божественного проводу через піст і молитву.

21.3.9

Групи самоусвідомлення

Багато приватних груп і комерційних організацій мають програми, які, за їхнім твердженням,

допомагають збільшити самоусвідомлення, самоповагу і духовність. Одні групи обіцяють допомогти людині збільшити її особисту свободу вибору чи покращити сімейні стосунки. Інші пропонують “емпіричне” навчання або тренінги з “розширення можливостей”.

Деякі з цих груп неправдиво заявляють або натякають, що Церква або конкретний генеральний авторитет схвалили їхні програми. Однак Церква не схвалювала жодної з таких ініціатив і застерігає своїх членів, щоб ті не вірили цим заявам. Сам факт того, що Церква офіційно не виступає проти такої ініціативи, не повинен вважатися мовчазним погодженням чи схваленням.

Членів Церкви також попереджають, що деякі з цих груп відстоюють концепції і використовують методи, які можуть бути небезпечними. Крім того, багато таких груп встановлюють непомірно високу плату і заохочують до довгострокових зобов'язань. Деякі з них так змішують мирські концепції з євангельськими принципами, що це може підірвати духовність і віру.

Ці групи схильні обіцяти швидке вирішення проблем, для розв'язання яких звичайно вимагається багато часу й особистих зусиль. Хоч учасники можуть відчувати тимчасове емоційне полегшення або радість, старі проблеми часто повертаються, і це веде до ще більшого розчарування і відчаю.

Церковні провідники не повинні сплачувати за участь у таких групах, заохочувати до участі в їхній діяльності або сприяти цим групам чи пропагувати такі методи. Також не можна використовувати для таких заходів церковні приміщення.

Провідники повинні радити членам Церкви, що справжнє самовдосконалення приходить через життя за євангельськими принципами. Члени Церкви, які мають соціальні чи емоційні

проблеми, можуть порадитися з провідниками священства, щоб отримати настанови для визначення джерел допомоги, які б відповідали євангельським принципам.

21.3.10

Мертвонароджені діти (діти, які померли до народження)

Храмові обряди не виконуються для мертвонароджених дітей. Однак це не заперечує можливості того, що мертвонароджені діти можуть бути частиною сім'ї у вічностях. Батькам радять довіритися Господу, щоб у таких випадках знайти рішення у спосіб, який, як Він знає, є найкращим. Сім'я може записати ім'я мертвонародженої дитини у запис сімейної групи, зазначивши в дужках *мертвонароджений/а*.

Поминальна служба чи служба біля могили може бути проведена за рішенням батьків.

Безперечним є те, що дитина має життя до народження. Але немає прямого одкровення, коли саме дух входить у тіло.

21.3.11

Слово мудрості

Єдиним офіційним поясненням того, що таке "гарячі напої" (УЗ 89:9) у Слові мудрості, є твердження, зроблене першими провідниками Церкви, що термін "гарячі напої" означає чай і каву.

Члени Церкви не повинні вживати речовини, що містять заборонені наркотики. Також члени Церкви не повинні вживати шкідливі речовини або речовини, до яких виникає звикання, за винятком тих, які призначає компетентний лікар.

21.4

Політика щодо моралі

21.4.1

Аборт

Господь заповів: "Не вбивай, не роби нічого подібного до цього" (УЗ 59:6). Церква виступає проти абортів за власним бажанням заради особистої чи соціальної зручності. Члени Церкви не повинні робити аборт, виконувати його, домовлятися про його проведення, платити за нього, погоджуватися на аборт або заохочувати до абарту. Можливі винятки дозволяються, якщо:

1. Вагітність є наслідком насильницького зґвалтування чи кровозмішення.
2. Компетентний лікар встановлює, що життя або здоров'ю матері загрожує серйозна небезпека.
3. Компетентний лікар встановлює, що плід має серйозні вади, які не дозволять немовляті вижити після народження.

Навіть ці винятки не виправдовують аборт автоматично. Аборт---це найсерйозніша справа, і він повинен розглядатися як можливий тільки після того, як відповідальні за нього особи порадилися зі своїм єпископом і отримали божественне підтвердження через молитву.

До членів Церкви, які роблять аборт, виконують його, домовляються про його проведення, платять за нього, погоджуються на аборт або заохочують до абарту, може бути застосовано церковне покарання.

Відповідно до одкровення, особа може покаятися і бути прощеною за гріх абарту.

21.4.2

Насильство і жорстокість

Насильство і жорстокість---це брутальне поводження з іншими людьми (наприклад, з дитиною, чоловіком чи дружиною, літніми людьми, інвалідами) або нехтування ними, що призводить до фізичної, емоційної чи сексуальної шкоди. Позиція Церкви полягає в тому, що насильство і жорстокість не можуть допускатися у жодній формі. Ті, хто виявляє насильство або жорстокість до своєї дружини чи свого чоловіка, дітей та інших членів сім'ї або ще до когось, порушують закони Бога і людини. До тих членів Церкви, які жорстоко поводитись з іншими, застосовується церковне покарання.

Усіх членів Церкви, особливо батьків і провідників, закликають бути пильними, старанними і робити все можливе, щоб захистити дітей та інших від жорстокого поводження і насильства. Якщо провідники або вчителі дізнаються про випадки жорстокого поводження і насильства, вони повинні порадитися з єпископом.

Провідники і члени Церкви повинні виконувати всі покладені на них законом обов'язки щодо повідомлення про насильницькі дії органам державної влади. У деяких місцевостях провідники і вчителі, які працюють з дітьми та молоддю, вважаються "особами, зобов'язаними повідомляти про правопорушення", і повинні повідомляти про насильницькі дії правоохоронним органам. Подібним чином у багатьох місцевостях будь-яка особа, що дізнається про насильство, зобов'язана повідомляти про це правоохоронним органам.

Інструкції для президентів колів і єпископів наведено в *Довіднику 1*, 17.3.2.

21.4.3

Штучне запліднення

Церква категорично не підтримує штучне запліднення з використанням сперми

будь-якого чоловіка, крім законного чоловіка. Однак це є особистою справою, яка остаточно повинна вирішуватися чоловіком і дружиною. Відповідальність за прийняте рішення лягає тільки на них самих.

Штучне запліднення неодружених сестер не дозволяється. До неодружених сестер, які свідомо відмовляються виконувати пораду церковних провідників стосовно цього питання, застосовується церковне покарання.

21.4.4

Контроль народжуваності

Одружені пари, які можуть народжувати дітей, мають привілей надавати смертні тіла для духовних дітей Бога, перед Яким вони потім відповідальні за їхнє навчання й виховання. Рішення про те, скільки й коли мати дітей, є дуже інтимним і приватним та має залишатися між подружньою парою і Господом. Члени Церкви не повинні судити одне одного у цій справі.

Подружні пари мають також розуміти, що сексуальні стосунки у шлюбі божественно схвалені не тільки для народження нащадків, але також і для виявлення любові та зміцнення емоційної та духовної єдності між чоловіком і дружиною.

21.4.5

Цнотливість і вірність

Господній закон цнотливості полягає в утриманні від сексуальних стосунків до законного шлюбу і цілковитій вірності у шлюбі. Сексуальні стосунки є допустимими лише між чоловіком і жінкою, які є законно одруженими як чоловік і дружина. Перелюб, блуд, гомосексуальні чи лесбійські стосунки і всі інші нечестиві, неприродні або нечисті стосунки є грішними. До членів Церкви, які порушують Господній закон цнотливості або які спонукають до цього, застосовується церковне покарання.

21.4.6**Гомосексуальна поведінка і потяг до особи тієї ж статі**

Гомосексуальною поведінкою порушуються заповіді Бога; така поведінка суперечить цілям статевої відмінності людей і позбавляє їх благословень, які вони можуть знайти в сімейному житті та в спасительних обрядах євангелії. До тих, хто продовжує таку поведінку або спонукає інших чинити так само, застосовується церковне покарання. Гомосексуальна поведінка може бути прощена завдяки щирому покаянню.

Якщо члени Церкви мають гомосексуальні стосунки, церковні провідники повинні допомогти їм отримати ясне розуміння стосовно віри в Ісуса Христа, процесу покаяння і мети життя на землі.

І хоч Церква виступає проти гомосексуальної поведінки, вона ставиться з розумінням і шанобливо до тих, хто має потяг до осіб тієї ж статі.

Якщо члени Церкви відчують потяг до осіб тієї ж статі, але не мають ніяких гомосексуальних стосунків, провідникам слід підтримувати і заохочувати їх у прийнятті рішення жити за законом цнотливості і контролювати несправедливі думки. Такі члени Церкви можуть отримувати церковні покликання. Якщо вони є гідними і підготовлені в усіх відношеннях, вони також можуть мати храмову рекомендацію і пройти храмові обряди.

21.4.7**Запліднення в пробірці**

Запліднення в пробірці, в якому використовується сперма будь-якого чоловіка, крім законного чоловіка, та яйцеклітина будь-якої жінки, крім дружини, абсолютно не підтримується Церквою. Однак це є особистою справою, яка остаточно повинна вирішуватися чоловіком і дружиною. Відповідальність за прийняте рішення лягає тільки на них самих.

21.4.8**Участь в окультних групах**

Членам Церкви не слід залучатися до будь-якої форми поклоніння Сатані або будь-яким чином приєднуватися до окультизму. “У Писаннях сказано, що такі заходи знаходяться серед справ темряви. Вони призначені для знищення віри людини в Христа, і вони будуть перешкоджати спасінню тих, хто свідомо сприяє цій злочестивості. На ці речі не слід дивитися як на розваги, вони не повинні бути темами церковних зборів і в них не потрібно заглиблюватися під час приватних, особистих розмов” (Лист Першого Президентства від 18 вересня 1991 року).

21.4.9**Порнографія**

Церква виступає проти порнографії у будь-якій формі. Терпимість до порнографії загрожує життю людей, сімей і суспільства. Така терпимість віддаляє Дух Господа. Члени Церкви повинні уникати всіх видів порнографічних матеріалів і виступати проти їх виготовлення, розповсюдження й використання.

У буклеті *Нехай чеснота прикрашає твої думки* вміщено настанови, як уникати порнографії та долати проблеми, пов'язані з нею.

21.4.10**Одностатеві шлюби**

Церква підтверджує доктринальний принцип, заснований на Писаннях, що шлюб між чоловіком і жінкою є дуже важливим у Творцевому плані для вічної долі Його дітей.

Сексуальні стосунки є допустимими лише між чоловіком і жінкою, які є законно одруженими як чоловік і дружина. Будь-які інші сексуальні стосунки, у т.ч. між особами однієї статі, є гріховними і підривають божественно створену

інституцію сім'ї. Відповідно до цього, Церква підтверджує визначення шлюбу як законного союзу між чоловіком і жінкою.

21.4.11

Статева освіта

Батьки несуть головну відповідальність за статеве виховання своїх дітей. Таке навчання, яке чесно і просто проводиться вдома, допомагатиме молодим людям уникнути тяжких аморальних гріхів. Щоб допомогти батькам донести дітям цю делікатну та важливу інформацію, Церква видала *Путівник для батьків*.

Там, де в школах проходять заняття зі статевої освіти, батьки мають переконуватися, що таке навчання їхніх дітей відповідає моральним та етичним цінностям.

21.4.12

Неодружені батьки, які чекають дитину

Неодружених членів Церкви, які чекають дитину, заохочують звернутися до їхнього єпископа. Завдяки своєму чину священства і покликанню він може дати їм пораду, коли вони приймають важливі рішення, що позначаться на їхньому благополуччі та на дитині. Він також може допомогти їм, якщо це прийнятно, розпочати процес покаяння. Інструкції для єпископа вміщені в *Довіднику 1*, 17.3.12.

Якщо чоловік і жінка зачинають дитину поза шлюбом, необхідно докласти всіх зусиль, щоб сприяти їхньому одруженню. Коли вірогідність успішного шлюбу малоімовірна через вік чи інші обставини, неодружених батьків слід заохочувати з молитвою обмірковувати, що буде найкращим в інтересах їхньої дитини.

Усиновлення---це рішення, яке є виявом самовідданості та любові, і воно благословляє як батьків, що народили дитину, так і дитину в цьому житті та у вічності. Неодруженим батькам, які бажають

віддати дітей на усиновлення, або подружнім парам, які бажають усиновити дитину, Служба з питань сім'ї Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів може допомогти у визначенні служб з усиновлення, які мають добру репутацію та ліцензію. Ліцензовані служби призначені захистити інтереси дитини, перевірити надійність подружніх пар перед усиновленням і забезпечити необхідний контроль та консультації.

Батькам дитини, які не одружуються, не треба радити залишати дитину у себе як умову покаяння або з почуття обов'язку самим піклуватися про неї. Крім того, дідусі і бабусі, а також інші члени сім'ї не повинні відчувати себе зобов'язаними допомагати неодруженим батькам у догляді за дитиною, бо тоді дитина, як правило, не зможе отримати благословення завіту запечаткування. До того ж неодружені батьки здебільшого не можуть забезпечити стабільності й такого оточення для виховання, яке можуть створити одружені батько і мати. Неодружені батьки повинні з молитвою поміркувати над тим, що буде найкращим для їхньої дитини і які благословення можуть прийти до дитини, яка запечатана до матері та батька (див. лист Першого Президентства від 26 червня 2002 року).

Якщо один з майбутніх батьків вирішує не віддавати дитину на усиновлення, провідники та інші члени Церкви мають ставитися до нього чи неї і дитини турботливо та співчутливо і допомагати їм набувати батьківських навичок. У таких випадках може допомагати Служба з питань сім'ї Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Провідники заохочують таку матір чи такого батька, щоб дитину благословили і надали їй ім'я (див. 20.2).

Інформацію стосовно того, має вагітна молода жінка відвідувати збори Товариства допомоги чи Товариства молодих жінок, див. у 10.12.4.

Служба з питань сім'ї Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів має безкоштовний телефон

довіри для неодружених батьків, які чекають дитину, та інших, яким потрібна допомога у питаннях стосовно вагітності й питаннях, пов'язаних з нею (1-800-537-2229). Лінія допомоги є доступною в усіх територіях Сполучених Штатів і Канади. Члени і нечлени Церкви можуть дзвонити безпосередньо туди або в місцевий офіс Служби з питань сім'ї Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Якщо провідники не знають номера телефону місцевого офісу, вони можуть зателефонувати на лінію допомоги або зайти на сайт itsaboutlove.org. Цей вебсайт містить корисну інформацію для тих, хто неодружені, вагітні та вибирає, що робити далі.

21.4.13

Донорство сперми

Церква виступає категорично проти донорства сперми.

21.4.14

Самогубство

Неправильним є позбавляти життя, у т.ч. і самих себе. Однак особа, яка вчиняє самогубство, може не бути відповідальною за свої вчинки. Тільки Бог може бути суддею у цій справі.

Сім'я, порадившись з єпископом, визначає місце і характер поховальної служби для особи, яка померла за таких обставин. Для служби можна

використати церковне приміщення. Якщо ця особа отримала ендаумент, її можна поховати у храмовому вбранні.

21.4.15

Хірургічна стерилізація (у т.ч. вазектомія)

Церква категорично виступає проти хірургічної стерилізації як можливого виду контролю народжуваності. Хірургічна стерилізація має розглядатися як прийнятна лише якщо: (1) життю чи здоров'ю існує серйозна загроза або (2) уроджені вади чи травма зробили людину розумово нездатною і невідповідальною за свої вчинки. Такі умови повинні визначатися рішенням компетентних лікарів і узгоджуватися з законом. І навіть після цього відповідальні за таке рішення особи мають порадитися одне з одним і зі своїм єпископом та одержати божественне підтвердження своєму рішення через молитву.

21.4.16

Сурогатне материнство

Церква виступає категорично проти сурогатного материнства. Однак це є особистою справою, яка остаточно повинна вирішуватися чоловіком і дружиною. Відповідальність за прийняте рішення лягає тільки на них самих.